

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 5Sžfk/57/2020  
Identifikačné číslo spisu: 1017201514  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová  
Funkcia: predsedníčka senátu  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1017201514.1

## ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): Prima - manufaktúra s.r.o., Hradská 27/a, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Pavel Polakovič, advokát, so sídlom Detvianska 14, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/212/2017-61 zo 14. mája 2020, takto

### r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/212/2017-61 zo 14. mája 2020 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 101472721/2017 z 03.07.2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Najvyšší správny súd priznáva sťažovateľovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

### O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný rozhodnutím č. 101472721/2017 z 03.07.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava (ďalej len „správca dane“) č. 100492010/2017 z 20.03.2017, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5, zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 17.358,52 Eur na dani z príjmov právnickej osoby (ďalej len „daň“) podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“) za zdaňovacie obdobie roka 2011.

2. Z rozhodnutia správcu dane vyplynulo, že tento vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2011, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 104360418/2016 zo dňa 25.11.2016. Z protokolu vyplýva, že žalobca v podanom daňovom priznaní k

dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2011 priznal daň vo výške 0,- eur, čo predstavuje o 17.358,52 eura menej, ako zistil správca dane daňovou kontrolou.

3. Správca dane počas daňovej kontroly zistil že, spoločnosť AsiaNet Hungary Kft. Bola dodávateľom fotovoltaickej elektrárne pre žalobcu podľa zmluvy o dielo č. 01/05/2010 zo dňa 06.08.2010 vo výške 4.278.571,- eur bez DPH, zmluva mala byť realizovaná v rokoch 2010-2011.

4. Podľa zistení správcu dane žalobca v roku 2010 obstaral dlhodobý hmotný majetok fotovoltaickú elektrárňu na základe zahraničných dodávateľských faktúr:

10ZF0001 AsiaNet Hungary Kft. 175.157,- eur

10ZF0002 AsiaNet Hungary Kft. 1.139.725,83 eur

10ZF0003 AsiaNet Hungary Kft. 305.180,- eur

10ZF0004 AsiaNet Hungary Kft. 186.095,- eur

10ZF0005 AsiaNet Hungary Kft. 276.580,- eur

10ZF0006 AsiaNet Hungary Kft. 162.817,20 eur

10ZF0007 AsiaNet Hungary Kft. 443.456,- eur

spolu 2.689.011,03 eur.

5. Podľa knihy došlých faktúr za rok 2011 spoločnosť AsiaNet Hungary Kft. realizovala v roku 2011 dielo fotovoltaickú elektrárňu v sume 305.493,97 eura v zmysle obojstranne podpísanej prílohy k dodávateľskej faktúre interné číslo 11ZF0003 od dodávateľa AsiaNet Hungary Kft. Celková preukázaná suma za realizáciu fotovoltaickej elektrárne firmou AsiaNet Hungary Kft. bola 2.994.505,- eur, ktorá bola neskôr znížená o garanciálne vady v sume 98.314,- eur, pričom toto zníženie ceny nemá vplyv na nepreukázané nadobudnutie dlhodobého hmotného majetku v sume 1.284.066,- eur.

6. Žalobca predložil správcovi dane faktúru č. CO8LA0451178 s predmetom fakturácie služby podľa kontraktu z 01.05.2010, zálohová platba 30% s dátumom vystavenia 19.08.2010 a s dátumom platby 19.08.2010. K uvedenej zálohovej faktúre bol pripojený účtovný zápis zo dňa 28.02.2011, podľa ktorého zaúčtoval žalobca zálohovú faktúru pod číslom dokladu 11ZF0001 ako dodávateľskú faktúru. V predloženej knihe došlých faktúr za rok 2011 je pod číslom 11ZF0001 evidovaná faktúra dodávateľa TOMKET, s.r.o. na sumu 177,84,- eur.

7. Podľa správcu dane za sumu 1.284.066,- eur nebol fakturovaný ani dodaný žiadny dlhodobý hmotný majetok, uvedenú faktúru žalobca zaúčtoval dvakrát - v roku 2010 ako zálohovú faktúru na účet 0,52 a v roku 2011 ako dodávateľskú faktúru na účet 0,42.

8. Podľa správcu dane žalobca nevedel účtovníctvo správne, nakoľko žalobca účtoval o zálohovej faktúre ako o daňovom doklade. Žalobca nepredložil správcovi dane potrebné dôkazy, ktoré by zakladali možnosť zmeny upraveného základu dane a na základe ktorých by bolo nevyhnutné predvolať svedkov.

9. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí konštatoval, že žalobca nepredložil správcovi dane potrebné dôkazy, ktoré by zakladali dôvod na zmenu upraveného základu dane uvedeného v protokole č. 104360418/2016 zo dňa 25.11.2016. Správca dane pri výkone daňovej kontroly postupoval podľa § 3 ods. 2 a 3 daňového poriadku v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom, pričom dbal na to, aby bolo daňovému subjektu počas celého výkonu daňovej kontroly umožnené uplatňovať si práva v zmysle § 45 zákona. Predkladané dôkazy hodnotil správca dane podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

## II.

### Konanie na správnom súde

10. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 1S/212/2017-61 zo 14.05.2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol správnu žalobu žalobcu.

11. V odôvodnení rozsudku správny súd po rekapitulácii zistení správcu dane najmä uviedol, že - žalobca zaúčtoval v roku 2011 na účet 0,52 DAL (počiatočný stav) poskytnuté preddavky na dlhodobý hmotný majetok a na účet 042 100 - obstaranie dlhodobého hmotného majetku, na ktorom sa účtuje obstarávaný dlhodobý hmotný majetok a jeho technické zhodnotenie do času jeho uvedenia do užívania vrátane nákladov súvisiacich s jeho obstaraním, zaúčtoval sumu 1.284.066,00 eur

nepreukázanú nadobudnutím dlhodobého majetku a následne zaradil sumu 1.284.066,00 eur na účte 022 200 samostatné hnutelné veci a súbory hnutelných vecí ako súčasť sumy 4.220.058,33 eur;

- faktúra číslo BD8LA0061120 (interné číslo 31ZF0003) obsahuje sumy realizačných faktúr v celkovej sume 2.689.011,03 eura a sumu 1.284.066,00 eur zo zálohovej faktúry CO8LA0451178, ktorej realizácia nebola preukázaná;
- žalobca nepreukázal nadobudnutie majetku v sume 1.284.066,00 eur;
- cena za kompletne vyhotovenie elektrárne bola v zmysle zmluvy o dielo v hodnote 4.278.571,00 eur;
- v účtovníctve žalobcu bola preukázaná realizácia diela v hodnote 2.994.505,00 eur, ktorá bola aj uhradená a platby prijaté spoločnosťou AsiaNet Hungary Kft., a preto tak, ako konštatoval správca dane, žalobca účtovníctvo nevedol správne;
- maďarská daňová správa uviedla, že spoločnosť AsiaNet Hungary Kft. vystavila dňa 19.8.2010 faktúru č. CO8LA0451178 v sume 1.284.066 eur (bola uhradená žalobcom), nezaúčtovala vyššie uvedenú sumu do príjmov, ale zaúčtovala ju ako preddavok - zálohu, ktorá bola presunutá z účtovníctva maďarského DS na koniec toho istého roku. Maďarský DS tiež prijal faktúru dňa 19.8.2010 od nemeckej spoločnosti Enviro Contact GmbH v sume 1.284.066 euro, ktorú maďarský DS zaúčtoval vo svojom účtovníctve tiež ako zálohu/preddavok. Po bankovom prevode od žalobcu smerom na účet AsiaNet Hungary Kft., maďarský DS presunul celú sumu na bankový účet nemeckého DS.
- o vyššie uvedenej skutočnosti bol žalobca informovaný na ústnom pojednávaní dňa 4.11.2016;
- zálohová faktúra č. CO8LA0451178 zo dňa 19.08.2010 neobsahuje údaje v zmysle § 74 ods. 1 písm. d/ a f/ zákona o dani z pridanej hodnoty, a to konkrétne dátum dodania tovaru alebo služby, množstvo a druh dodaného tovaru alebo rozsah a druh dodanej služby;
- účtovná jednotka eviduje zálohovú faktúru a účtuje len o jej úhrade;
- je pravdou, že zákon o dani z pridanej hodnoty sa nevzťahuje na maďarský daňový subjekt, avšak bolo na žalobcovi, aby so svojim dodávateľom zabezpečil, aby údaje uvedené na faktúre boli v súlade so slovenským právnym poriadkom, aby v prípade podozrenia, že obchodná transakcia neprebehla tak, ako sa deklaruje na faktúrach vystavených jeho dodávateľom, vedel vierohodným a zákonným spôsobom preukázať svoje tvrdenia;
- účtovný prípad je účtovná operácia, ktorá vzniká pri plnení hospodárskej spolupráce, a ktorá je predmetom evidencie v účtovníctve. Vecná podstata účtovného prípadu je účtovný zápis. Účtovný zápis môže byť vykonaný v účtovných knihách na základe doloženia účtovného dokladu. Účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi. Účtovanie účtovných prípadov v účtovných knihách môže vykonať iba na základe účtovných dokladov, čo však v preskúmvanej veci žalobcom preukázané nebolo;
- vyhlásenie nie je účtovný doklad a zástupcovia spoločnosti AsiaNet Hungary Kft. len potvrdzujú vybudovanie elektrárne v celkovej sume 4.278.571,00 eur a vyúčtovanie celkovej hodnoty diela na základe konečnej faktúry č. BD8LA0061120 s uvedeným dátumom plnenia dňa 20.04.2011;
- konatelia spoločnosti AsiaNet Hungary Kft. mali v prípade dodania tovaru, prípadne služieb v sume 1.284.066,00 eur zaslať žalobcovi účtovné doklady, ktoré však nezaslali;
- „Skutočným dôvodom neuznania predmetného výdavku za daňový výdavok bola tá skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že vynaložením výdavku v sume 1.284.066 eur získal nejaký konkrétny zdaniteľný príjem (súvislosť medzi výdavkom a príjmom). Takýto príjem v čase daňovej kontroly neexistoval. Nestačí, aby žalobca preukázal určité zámery za účelom dosiahnutia zdaniteľného príjmu, ale je nutné, aby takýto príjem skutočne dosiahol a jeho výšku správcovi dane hodnoverne preukázal. Jednoznačne to vyplýva z ustanovení § 2 písm. i/ a § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. Celková cena vybudovanej elektrárne predstavovala v zmysle zmluvy o dielo 4.278.571,00 EUR. Táto cena nie je však cena za realizáciu.“.

### III.

Kasačná sťažnosť žalovaného, vyjadrenie žalobcu

12. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) včas kasačnú sťažnosť odôvodnenú podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ S.s.p., v ktorej najmä namietal, že

- z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, čo bolo dôvodom neuznania ročných odpisov zo sumy 1.284.066,- eur;
  - daňové orgány ani súd nespochybňovali, že sťažovateľ uzavrel s maďarským DS zmluvu na dodávku FVE za cenu vo výške 4.278.571,- eur, a že dielo bolo zhotovené, čo potvrdzuje preberací protokol ako aj vyhlásenie zhotoviteľa;
  - cena diela bola v plnej výške uhradená;
  - je nepochopiteľné, prečo daňové orgány a správny súd odmietajú zahrnúť zálohu do výslednej ceny diela, ktorého realizáciu nespochybňujú;
  - záver správneho súdu, týkajúci sa predloženého znaleckého posudku je nesprávny, nakoľko ak by mala byť obstarávacou cenou výrobná cena, vylučovalo by to možnosť dosiahnutia zisku u dodávateľa;
  - pri platbe vo výške 1.284.066,- eur je účtovným dokladom faktúra číslo C08LA0451178;
  - skutočnosť, že daňovým výdavkom je náklad na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov znamená len toľko, že musí ísť o výdavok, ktorý je v spojení s ďalšími výdavkami spôsobilý v budúcnosti generovať príjem, sťažovateľ nie je povinný preukazovať konkrétny príjem a súvis s výdavkom, dokonca k dosiahnutiu príjmu reálne ani nemusí dôjsť;
  - nie je zřejmý význam záveru o tom, že zmluvne dohodnutá cena za vybudovanie FVE nie je cenou za realizáciu;
  - z napadnutého rozsudku ani z rozhodnutí daňových orgánov nie je možné zistiť, prečo správny súd odmieta akceptovať celú obstarávaciu cenu diela ako jeho hodnotu pre účely odpisovania a čo ho vedie k tomu, že zaplatenú zálohu nepovažuje za súčasť dohodnutej ceny;
  - správny súd iba mechanicky prebral argumentáciu žalovaného, pričom napadnutý rozsudok neobsahuje vlastné právne posúdenie veci;
  - daňové orgány ani správny súd nespochybnili dodanie diela ani jeho hodnotu, dohodnutú cenu, pričom je nesporné, že sťažovateľ nadobudol hmotný majetok v obstarávacej cene 4.278.571,- eur, určený na dosahovanie ďalšieho príjmu;
  - v súvislosti s namietaným odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 46/2017 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/101/2008.
13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zrekapituloval priebeh a výsledky administratívneho konania, pričom uviedol, že s posúdením veci správnym súdom sa stotožňuje. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

#### IV.

##### Záver kasačného súdu

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný súd preto postupom podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil napadnutý rozsudok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

15. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. februára 2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 2 písm. i/ zákona o dani z príjmov, na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11 alebo 14, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 veta prvá zákona o dani z príjmov, daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané.

16. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že pokiaľ má byť určitá obchodná transakcia uznaná ako výdavok v zmysle zákona o dani z príjmov, musí byť podľa citovaných ustanovení takýto výdavok dostatočne preukázaný. Splnenie zákonných podmienok nie je samozrejme viazané len na ich formálne preukázanie, ale podstatné je, aby formálne deklarované úkony mali svoj reálny a preukázateľný skutkový základ.

17. V prejednávanej veci bolo preukázané, že spoločnosť AsiaNet Hungary Kft. bola dodávateľom fotovoltaickej elektrárne pre sťažovateľa podľa zmluvy o dielo č. 01/05/2010 zo dňa 06.08.2010 vo výške 4.278.571,- eur bez DPH, pričom dodanie sa malo realizovať v rokoch 2010-2011.

18. Žalovaný mal za to, že nebolo preukázané obstaranie časti diela v sume zaplatenej zálohy 1.284.066 Eur, pričom však z napadnutého rozsudku ani z rozhodnutia žalovaného nie je možné zistiť, prečo odmietol akceptovať obstarávaciu cenu diela v plnej výške. V konaní pritom nebolo spochybnené, že došlo k dodaniu diela maďarským dodávateľom v rozsahu zmluvy o dielo, uzavretej medzi ním a sťažovateľom a že sťažovateľ týmto dielom disponuje. Rovnako mali daňové orgány a správny súd za preukázané, že platba vyššie uvedenej zálohy bola vykonaná z účtu sťažovateľa na účet dodávateľa.

19. Daňové orgány opakovane poukazovali na skutočnosť, že faktúra číslo C08LA0451178 (týkajúca sa zálohovej platby) nespĺňa náležitosti podľa § 74 ods. 1 písm. d/ a f/ zákona o dani z pridanej hodnoty, t. j. dátum dodania tovaru alebo služby a množstvo a druh dodaného tovaru alebo rozsah a druh dodanej služby. Vystaveniu faktúry číslo C08LA0451178 pritom predchádzalo vyhotovenie preberacieho protokolu medzi sťažovateľom a jeho dodávateľom, v zmysle ktorého dodávateľ vykonal práce v hodnote 30% z dohodnutej sumy a vyúčtovania, obsahujúceho rozpis dodaných služieb. Následne vo vzťahu k faktúre č. BD8LA0061120 týkajúcej sa vyúčtovania zmluvne dohodnutej ceny diela (so započítaním už zaplatených súm; medzi nimi aj sumy zaplatenej zálohy) žalovaný uviedol, že táto nespĺňa náležitosti súhrnnej faktúry, pričom tieto závery ďalej nerozvídal.

20. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že formálne nedostatky na predloženom účtovnom doklade nemôžu automaticky viesť k dovyrubeniu dane z príjmov. Daňovému subjektu musí byť poskytnutý priestor na preukázanie faktického obstarania časti diela (prislúchajúcej zaplatenej zálohe) inými prostriedkami. Nemožno teda dospieť k záveru, že sťažovateľ neunesol dôkazné bremeno len na základe formálnych nedostatkov predložených faktúr, pokiaľ doposiaľ nebolo spochybnené, že deklarované plnenie bolo sťažovateľovi v súlade s uzavretou zmluvou o dielo (t. j. v celku, ako to potvrdil samotný dodávateľ a čo napokon žalovaný ani nespochybnoval) dodané, bol bez ďalších pochybností identifikovaný subjekt, ktorý ho dodal a je preukázané, že sťažovateľ za jeho dodanie zaplatil sumu deklarovanú na faktúre.

21. Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na zistenia orgánov maďarskej daňovej správy, v zmysle ktorých dodávateľ sťažovateľa nemal prijatú zálohovú platbu zaevidovanú vo svojom účtovníctve, pričom ešte v deň jej prijatia túto previedol na účet iného subjektu v Nemecku, spoločnosti EnviroContact GmbH (ktorého úloha v tomto obchodnom prípade nebola v preskúmanom rozhodnutí bližšie ozrejmená; na základe obsahu administratívneho spisu sa však javí, že mohlo ísť o subdodávateľa) žiadnym spôsobom nespochybnuje obstaranie diela (v zmluvne dojednanom rozsahu) a s tým súvisiace vynaloženie výdavkov zo strany sťažovateľa. Z rozhodnutí nevyplýva, ako tieto zistenia hodnotil žalovaný, pričom nie je ani zřejmé či informácie poskytnuté maďarským správcom dane (vo vzťahu k nepreukázaniu dodania časti diela v sume zaplatenej zálohy) predstavujú jeho nemenný záver alebo ide o preverované skutočnosti.

22. Preskúmaním obsahu rozhodnutia žalovaného kasačný súd navyše zistil, že žalovaný vyhodnotil odvolacie námietky sťažovateľa ako nedôvodné len na základe zopakovaných skutkových a právnych záverov správcu dane bez akejkoľvek logickej, vecnej a skutkovo, či právne podloženej vlastnej úvahy k ich spôsobilosti, resp. nespôsobilosti zvrátiť skutkové a právne závery správcu dane. Žalovaný tak iba mechanicky prebral argumentáciu správcu dane bez toho aby zrozumiteľným spôsobom ozrejmlil dôvody neuznania nadobudnutia majetku v hodnote zaplatenej zálohy. Takéto odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nezodpovedá § 63 ods. 5 Daňového poriadku, pretože neobsahuje vysporiadanie sa s námietkami daňového subjektu.

23. Navyše k objasneniu sporu neprispel ani správny súd, ktorý v zásade iba zopakoval zistený skutkový stav veci a právne posúdenie daňových orgánov, pričom doplnil, že skutočným dôvodom neuznania výdavku v sume 1.284.066 Eur bola tá skutočnosť, že sťažovateľ nepreukázal, že jeho

vynaložením získal nejaký konkrétny zdaniteľný príjem, čo však nekorešponduje so závermi daňových orgánov, ktoré spochybňovali nadobudnutie majetku za vyššie uvedenú sumu (ako protihodnotu).

24. Sťažovateľom namietaný odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu nebol opodstatnený. Kasačný súd pripomína, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou kasačného je nutné chápať doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a následne rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu v zmysle S.s.p. ako súdu kasačného. V súvislosti s týmto dôvodom kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 46/2017, ktoré však v zmysle vyššie uvedeného nepredstavuje rozhodovaciu prax kasačného súdu, na rozdiel od rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/101/2008, z ktorého obsahu nevyplývajú žiadne závery, aplikovateľné na prejednávajú právnu vec (čo platí aj pokiaľ ide o vyššie uvedené uznesenie Ústavného súdu).

V.  
Záver

25. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd porušil zákon v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., kasačná sťažnosť teda je dôvodná a preto kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil v súlade s ust. § 462 ods. 2 S.s.p tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 462 ods. 2 S.s.p. ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správny súdom. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3 : 0.

## **Poučenie :**

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

